

Markiewicz Bolesław s. Augustyna, 32. Markiewicz Zygmunt s. Stanisława, 33. Maślanka Władysław s. Antoniego, 34. Mazur Franciszek s. Wincentego, 35. Miszczyk Jan s. Michała, 36. Mrówka Roman s. Andrzeja, 37. Myga Antoni s. Stanisława, 38. Nowak Stanisław s. Stanisława, 39. Nowakowski Stanisław s. Edwarda, 40. Ormańska Władysława c. Aleksego, 41. Oruba Piotr s. Błażeja, 42. Picheta Jan s. Jana, 43. Przybyła Stefan s. Macieja, 44. Przybysławski Stanisław s. Andrzeja, 45. Rataj Tadeusz s. Władysława, 46. Rok Bronisław s. Franciszka, 47. Rok Marian s. Bronisława, 48. Romanek Stanisław s. Jakuba, 49. Rychter Mieczysław s. Jana, 50. Salecki Józef s. Jó-

zefa, 51. Sikora Bogusław s. Franciszka, 52. Stolarski Stanisław s. Romana, 53. Szczerba Franciszek s. Antoniego, 54. Szczygieł Bolesław s. Władysława, 55. Szczygieł Mikołaj, 56. Tajchman Józef s. Józefa, 57. Turek Stanisław s. Jana, 58. Wacowski Franciszek s. Jakuba, 59. Wierzbicki Marian s. Jana, 60. Wolski Stanisław s. Franciszka, 61. Wontor Stanisław s. Piotra, 62. Wójcik Jan s. Stanisława, 63. Wójcik Leon s. Stanisława, 64. Zięba Tadeusz s. Franciszka, 65. Ziębacz Czesław s. Edwarda.

Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki
Sekretarz Rady Państwa: M. Rybicki

528

UCHWAŁA RADY PAŃSTWA

z dnia 2 kwietnia 1954 r.

nr 0/58.

Za pięcioletnią nienaganną i nieprzerwaną pracę w wydziałach produkcyjnych hut odznaczeni zostają

BRAZOWYM KRZYŻEM ZASŁUGI

1. Anioł Paweł s. Antoniego, 2. Budis Paweł s. Au-

gustyna, 3. Klisz Józef s. Wojciecha, 4. Moczygęba Maria c. Teodora, 5. Pohla Alfons s. Józefa, 6. Smyczek-Karol s. Jana, 7. Wiesebach Czesław s. Jana.

Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki
Sekretarz Rady Państwa: M. Rybicki

529

UCHWAŁA Nr 187 RADY MINISTRÓW

z dnia 10 kwietnia 1954 r.

w sprawie zasad ustalania ceny sprzedaży budynków i czynszu za mienie nierolnicze oraz sposobu spłaty należności.

Na podstawie art. 8 dekretu z dnia 10 grudnia 1952 r. o odstępowaniu przez Państwo nieruchomości mienia nierolniczego na cele mieszkaniowe oraz na cele budownictwa indywidualnych domów jednorodzinnych (Dz. U. Nr 49, poz. 326) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Wartość budynków i gruntów ustala prezydium powiatowej rady narodowej (rady narodowej miasta stanowiącego powiat, dzielnicowej rady narodowej m. st. Warszawy i m. Łodzi), właściwej ze względu na położenie nieruchomości, na podstawie przepisów dotyczących norm szacunkowych obowiązujących przy nabywaniu i przekazywaniu nieruchomości niezbędnych dla realizacji narodowych planów gospodarczych.

2. Cenę sprzedaży budynku stanowi jego wartość ustalona stosownie do ust. 1.

§ 2. 1. W przypadku gdy odstępowany budynek został naprawiony przez nabywcę, dla określenia jego wartości z czasu przed naprawą odlicza się od wartości budynku naprawionego, ustalonej stosownie do § 1, wartość naprawy, obliczoną w stosunku procentowym do wartości budynku naprawionego.

2. Przepis ust. 1 ma zastosowanie wyłącznie w przypadku, gdy nabywca posiadał odstępowane mienie nierolnicze na podstawie przydziału przez władze państwowe lub organy b. samorządu terytorialnego.

§ 3. Czynsz za ustanowienie użytkowania gruntu jako prawa wieczystego na gruncie ustala się w wysokości 1% wartości gruntu w stosunku rocznym,

§ 4. Czynsz za dzierżawę jednorodzinnego domu mieszkalnego z zabudowaniami gospodarczymi ustala się w wysokości 1% ich wartości w stosunku rocznym.

§ 5. Prezydium właściwej wojewódzkiej rady narodowej (Rady Narodowej w m. st. Warszawie i m. Łodzi) może za zgodą Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego na poszczególnych obszarach, z urzędu lub na wniosek prezydium powiatowej rady narodowej (rady narodowej miasta stanowiącego powiat, dzielnicowej rady narodowej m. st. Warszawy i m. Łodzi), zmniejszyć lub podwyższyć w granicach do 25% normy szacunkowe gruntów i budynków.

§ 6. Na poczet czynszu dzierżawnego lub sprzedaży za odstąpione mienie nierolnicze może być zaliczona wartość placów nie zabudowanych, stanowiących własność nabywcy, lub zabudowanych bez zezwolenia. Wartości budynków wzniesionych bez zezwolenia nie bierze się pod uwagę, zezwalając właścicielom na ich rozebranie i zabranie materiałów w określonym terminie.

§ 7. 1. W przypadku określonym w art. 14 dekretu z dnia 10 grudnia 1952 r. o odstępowaniu przez Państwo nieruchomości mienia nierolniczego na cele mieszkaniowe oraz na cele budownictwa indywidualnych domów jednorodzinnych (Dz. U. Nr 49, poz. 326) zalicza się na pokrycie ceny nabycia lub czynszu za państwowe mienie nierolnicze — wartość pozostawionego za granicą mienia nieruchomego; w tym przypadku nabywca obowiązany jest przedłożyć kartę ewakuacyjną i urzędowy opis mie-

nia pozostawionego lub odpis zaświadczenia odszkodowawczego, wydanego przez Państwowy Urząd Repatriacyjny.

2. Urzędowe obliczenia wartości mienia pozostawionego za granicą, dokonane przed wejściem w życie dekretu wymienionego w ust. 1, zachowują swą ważność.

3. Zawarte w opisie mienia pozostawionego za granicą dane o jego wartości wyrażone w rublach należy przyjąć w stosunku 1 rubel równa się 1 złotemu.

4. Wartość mienia pozostawionego za granicą ustala się w braku danych wymienionych w ust. 2 i 3 w sposób przewidziany w § 1.

§ 8. Górną granicę kwoty, ulegającej w myśl § 7 zachowaniu na cenę nabycia, stanowi wartość odstępowanego mienia.

§ 9. Należność za sprzedane budynki na wniosek nabywcy rozkłada się na raty miesięczne, przy czym suma

rat w ciągu roku nie może być, z wyjątkiem roku, w którym płatna jest ostatnia rata, niższa od kwoty 1.500 złotych.

§ 10. Czynsz dzierżawny oraz za użytkowanie gruntu płatny jest z góry miesięcznie.

§ 11. Inkaso należności powstałych z tytułu sprzedaży mienia nierolniczego oraz należności z tytułu zawartych umów dzierżawnych lub o użytkowanie dokonuje prezydium rady narodowej, które zawarło umowę.

§ 12. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów oraz Ministrom Gospodarki Komunalnej i Finansów.

§ 13. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

530

UCHWAŁA Nr 183 RADY MINISTRÓW

z dnia 21 kwietnia 1954 r.

w sprawie ustanowienia Dnia Kolejarza Polski Ludowej.

W celu podkreślenia dotychczasowych osiągnięć i zasług pracowników kolejowych, ich ciężkiej, ofiarnej i pełnej odpowiedzialności pracy oraz wielkich i ważnych zadań, jakie im przypadły do wykonania w dziale transportu w okresie budowy socjalizmu i szybkiego rozwoju środków wytwórczych w Polsce Ludowej — Rada Ministrów na wniosek Ministra Kolei, uwzględniając opinię Związku Zawodowego Pracowników Kolejowych Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Z.Z.K.) i Centralnej Rady Związków Zawodowych uchwala, co następuje:

§ 1. Druga niedziela miesiąca września jest Dniem Kolejarza Polski Ludowej.

§ 2. W Dniu Kolejarza Polski Ludowej nadawane będą wyróżniającym się pracownikom odznaczenia i nagrody.

§ 3. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Kolei.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

531

UCHWAŁA Nr 184 RADY MINISTRÓW

z dnia 21 kwietnia 1954 r.

w sprawie stopni i odznak służbowych, umundurowania oraz dodatku za wysługę lat w resorcie Ministerstwa Kolei.

W celu podniesienia dyscypliny służbowej oraz podkreślenia godności zawodu kolejarza Rada Ministrów na podstawie art. 3, 4 i 5 dekretu z dnia 21 kwietnia 1954 r. o niektórych prawach i obowiązkach pracowników kolejowych (Dz. U. Nr 16, poz. 59) uchwala, co następuje:

R o z d z i a ł 1.

Stopnie służbowe.

§ 1. Pracownikom zatrudnionym w:

- 1) Ministerstwie Kolei (centrali);
- 2) centralnych zarządach sprawujących bezpośredni nadzór nad poszczególnymi agendami przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe”, a określonych odrębnym zarządzeniem Ministra Kolei;

- 3) Centralnym Zarządzie Kolejowych Zakładów Produkcyjnych;
 - 4) Centralnych Biurach Rozrachunków Zagranicznych i Statystyki Przewozów PKP;
 - 5) przedsiębiorstwie „Polskie Koleje Państwowe”;
 - 6) zakładach naprawczych taboru kolejowego;
 - 7) Przedsiębiorstwie Kolejowych Robót Zabezpieczenia i Łączności;
 - 8) szkołach kolejowych,
- a objętym odrębnym zarządzeniem Ministra Kolei, przyznaje się stopnie i odznaki służbowe.

§ 2. 1. Dla pracowników, o których mowa w § 1, ustala się następujące stopnie służbowe:

I kategoria: starszy kolejarz, brygadzysta, starszy brygadzysta, aspirant, młodszy technik;